GAZETA LWOWSKA.

Wychodzi z Dodatkiem codziennie, prócz świąt i niedzieli. Prenumerata kwartalna miejscowym 4 zlr. kr. 15., odbierającym pocztą 4 złr. 40 kr., Inseracyę opłacają od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr. następnie po 2 kr. m. k.

Nr. 93. Wtorek 23. kwietnia 1850. Rok bieżący gazety **39.**

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów. 12. kwietnia. Na założenie funduszu lwowskiego inwalidów złożyła gmina Dawidów kwotę 2 r. 24 kr. m. k., a gmina Czernichowce, Bazarzyńce i Zbaraż, każda po 2r. m. k. Patryotyczne te dary podają się z wyrazem czułej podzięki do wiadomości publicznej.

Spis dobrowolnych darów w pieniądzach i naturaliach na rzecz zakładu inwalidów obw. Złoczowskiego.

Proboszcz rk. z Podkamienia 5złr.; gmina z Jasniszcz 9złr.; Jan Kwaśnicki grk. pleban z Buska 8złr.; Nicety Izak gk. dziekan z Brodów 5złr.; gmina Sznyrów 1złr.; Michał Stystowicz rg. proboszcz detto 12kr.; gmina z Ponikwy 5złr.; Teofan Medyński detto 1złr.; gmina Suchodoły 1złr. 28k.; gm. Nakwasza 3złr. 20k., i przypadające wynadgrodzenie za forszpany; Jan Janowicz proboszcz z Ponikwy 2złr.; gmina Gaje starobrod. wraz z plebanem 4złr. 18kr.; gmina Czernica 2złr., 20 cetnarów siana i wynadgrodzenie za forszpany; Jan Ziołkowski rk. pleban z Stojanowa 4złr.; gmina Strybanka 12złr. 38¼k., żyta 27 kor. 15 g., jęczmienia 16 kor. 19 g., owsa 12 kor. 5 gar., hreczki 8 kor. 11 gar., i 300 sienników, tudzież forszpanowe. P. Franciszka Malisz, dziedziczka Białego Kamienia 40 złr. Gminy: Żelechów wielki, mały i Streptów 3złr.; gm. Rakobuty 6złr.; gminy Ditkowce i Gaje tudzież Stare Brody 5złr., 10 cetnarów siana i forszpanowe. Gmina Nakwasza i Tetylkowce 5złr. 30k., gm. Radziechow 2złr. 32 kr., gm. Humniska wraz z plebanem 2złr. 6k.; Wicenty Łoziński pleban z Zadworzec 5złr.; gminy: Niesłuchow 6złr., Dmytrów 10złr., Garwoliński z Hnidawy 20złr.; gminy: Sieńków 1złr. 46k., Firlejówka 6złr., Baryłow wraz z plebanem 1złr. 32¼k., Trościaniec mały 2złr. 5kr., Łuka 1złr. 6kr., Strutyn z Zarwanicą 2złr. 25k. — Dyonizy Wołoszyński pleban 2złr.; gminy: Tadanie 5złr., Horpin 3złr., Kustyn 2złr. 2k. — Magistrat Kamionki strum. 100 złr., tamtejsza gmina chrześcijańska i żydowska 27złr. 41¼k., 300 sienników, tudzież forszpanowe. — Gr. k. pleban z Milna ze składki 2złr.; gminy: Chylczyce i Boniszyn, przypadającą należytość za forszpany, Olesko 40 sienników i forszpanowe; Sokołówka, forszpanowe; Łahodów detto; Pobocz detto.

Lwów, 12. kwietnia. Dla instytutu ślepych, który ma być założony we Lwowie, wpłynęły świeżo następujące dary:

Ze składki w Krakowic	28 zlr.	42¾k.	
Z takiej samej składki w okręgu krakowskim .	27 —	56	—
Od dominium Wola mihowa z Solinką w drodze składki	6 —	40	—
Od gr. kat. proboszcza Jana Głuszkiewicza . .	2 —		—
Od gminy Wróblik królewski	2 —	1	—
Od dominium Staniątki w drodze składki . . .	3 —	45	—
Nakoniec wpłynęło na wsparcie dotkniętych przez powódź mieszkańców Tarnowskiego obwodu ze składki uczynionej w czortkowskim łac. kościele parafialnym	23 —		—
Od gminy Turka	3 —		—
Od gr. kat. proboszcza Lewickiego w Turce . .	1 —		—
Od gminy Sopów	—	56	—
Od gminy Kujdańce	—	40	—
Od gr. kat. proboszcza Romanowskiego . . .	—	24	—
Od gminy Zukow	—	45	—
Od gminy Żabokruki			
detto Michalcze	1 —	5	—
Od mandataryusza Bylczewskiego	—	45	—
Od gr. kat. gminy Czernelica	—	20	—
Od gr. kat. gminy Czernolica	1 —		—
Od rzym. kat. proboszcza Kaliniewicza	2 —	10	—
Od gminy Druzów	1 —		—
Od gr. kat. proboszcza Terleckiego	6 —		—
Od gminy Borszczów i Chlebiczyn	—	30	—
	3 —		—

Dobroczynne te dary podają się z wyrazem najtkliwszej podzięki do wiadomości publicznej.

Sprawy krajowe.

(Oestrr. Corespon. z d. 19. kwietnia zawiera następujące najnowsze wiadomości.)

Najświeższe wiadomości z Erfurtu pod dniem 17. kwietnia. I izba państw przyjęła na dzisiejszem posiedzeniu konstytucyę znaczną większością en bloc.

Depesza telegraficzna.

Paryż, 17. kwietnia. Baroche oświadcza, że każdy dziennik mówiący o samowolnych czynach państwa będzie zakazany. Dzisiaj skonfiskowano dziennik National. — 5% renta 88 frank. 45 cen. 3% renta 55 frank. 5 cent. Frankfurt nad Menem dnia 18. kurs wexlowy na Wiedeń 102.

(Wiadomości bieżące z Wiednia.)

Wiedeń, 18. kwietnia. Dowiadujemy się z królestwa lombardzko-weneckiego, pisze „Lloyd", że tam rekrutacya idzie pomyślnie. W kontyngensie 15000 ludzi ma Lombardya stawić 7000, a Wenecya 8000.

Konstytucya Galicyi i krajów przyległych wtedy dopiero ostatecznie będzie ułożona, gdy kwestye poprzednicze tyczące się politycznej organizacyi tych krajów będą załatwione.

Dyrekcya austryackiego banku narodowego wydała dziś następujące obwieszczenie: Dyrekcya austryackiego banku narodowego widzi się spowodowaną przydłużyć o sześć miesięcy wyznaczony tutejszem ogłoszeniem z dnia 20. września 1849 termin do wymiany banknotów jedno i dwureńskowych dawniejszej formy. Wszystkie przeto filialne kasy bankowe w krajach koronnych przyjmować będą te stare banknoty po jednemu i dwóch reńskich jeszcze do końca października r. b., a w kasach bankowych w Wiedniu jeszcze do końca stycznia 1851 w zamianę i w zapłacie. Po upływie tego ostatniego terminu t. j. po ostatnim stycznia 1851, należy się względem wymiany starych banknotów o jednym i dwóch reńskich zgłosić bezposrednio do dyrekcyi banku. Podpisani: Pipitz, gubernator banku; Sina, zastępca gubernatora banku. Puthon, dyrektor banku.

Dla zapobieżenia wszelkim wątpliwościom, ogłosiło ministeryum, że zapłaty za wszystkie należytości lub liwerunki dla eraryum uiszczone być mogą także w pieniądzach papierowych mających kurs przymusowy. Na przyszłość ma także w każdym kontrakcie być wyrażone, że zapłata uiszcza się w banknotach lub innych uznanych pieniądzach papierowych, jeżeli się wyjątkowo nieporozumiano względem osobnego środka wypłaty. (Lld.)

(O zniesieniu placetu.)

Wiedeń, 17. marca. Zniesienie placetu rozciąga się, jak słyszymy, pisze Oesterreichisze Correspondenz, nietylko do korespondencyi biskupów z Rzymem, lecz także do duchownego znoszenia się biskupów z podrzędnemi kościelnemi władzami; słowem, w miejsce dotychczasowego prewentywnego systemu względem rozporządzeń kościelnych, postawiony będzie system represyjny, gdyż przełożeni kościoła będą mieli nakaz, każde dla jawności przeznaczone, na „zewnętrzny skutek" obliczone rozporządzenie, równocześnie, to jest w początku samej kurencyi, zakomunikować władzy politycznej. — Cesarz zastrzega sobie odziedziczone po swoich przodkach prawo mianowania biskupów i arcybiskupów; jednakże i nadal będzie ściśle przestrzegane zachowywane już dawniej „postępowanie" zasiągania w tej mierze rady episkopatu. Władza duchowna otrzymuje z duchownych powodów prawo suspendowania takich kapłanów wyższej lub niższej kategoryi, którzy działają wbrew zamiarom kościoła. — Kościołowi przyzwala się prawo wymierzania kar kościelnych. Gdzie większość ludności wyznaje religią katolicką, przysłuża władzy kościelnej prawo czuwać nad stosownem obchodzeniem kościelnych świąt uchylaniem gorszących rozrywek lub przeszkadzających ciężkich robót. Względem przedłożonych przez zgromadzenie biskupów punktów petycyi, które jeszcze nie są załatwione, zalecono ministerstwu wyznań religijnych przyspieszenie odnośnych przedmiotów. — Zresztą wyrażono zupełne zaufanie, że kościół nie będzie cierpiał w swojem łonie indywiduów, które obywatelski porządek na niebezpieczeństwo narażają. Jesteśmy przekonani, że katolicki kościół wraz z swoimi członkami będzie umiał ocenić uzyskane dobrodziejstwa i świetnie usprawiedliwi zaufanie, jakie w nim Cesarz położył.

(Rozporządzenie ministerstwa oświecenia względem egzaminów kandydatów na nauczycieli gymnazyalnych.)

Praga, 13. kwietnia. Ministeryum wyznań i nauk publicznych wydało pod względem języka, w którym kandydaci na nauczycieli gymnazyalnych mają składać egzamin przed ustanowioną w Pradze komisyą, rozporządzenie wyższe nad wszelki interes lokalny, które jako opierające się na jasnem i dokładnem pojęciu zasady równouprawnienia trafi zapewne do przekonania wszystkich dobrze myślących. W rozporządzeniu tem położono najpierw za główny waru-

nek, aby każdy kandydat, chcący składać egzamin przed komisyą pragską, dokładnie wyraził, czyli zamyśla sposobić się do wykładu wyłącznie w niemieckim, czy też zarazem i w czeskim języku. W ostatnim razie jednakże nienależy poprzestać na ustnym examinie tylko, lecz trzeba się przekonać oraz, czyli kandydat taki potrafi w istocie wykładać nauki te w języku czeskim, któremi zajmować się myśli. Wszakże chociaż z jednej strony postarano się o to, aby dostateczna liczba członków komisyi egzaminującej umiała dobrze po czesku i była w stanie przeto słuchać w języku tym kandydatów z różnych gałęzi nauk, przecież niekonieczna z drugiej strony, aby wszyscy członkowie jej byli zarówno biegli w narzeczu tem, inaczej — jak rozporządzenie to bardzo słuszną przytacza uwagę — musianoby wybór ich ograniczyć w taki sposób, że umiejętne uzdolnienie komisyi w tym lub owym zawodzie naukowym łatwoby uszczuplonem być mogło. Dlatego też przysłuża wyraźne prawo przełożonemu komisyi egzaminującej, oznaczać każdą razą o ile egzamin kandydata w jednym lub w drugim języku ma być składanym, i z tej to przyczyny właśnie przepisano także dla egzaminów w zawodzie ogólnego wykształcenia tymczasowo jeszcze język niemiecki, aby rezultat egzaminu takiego wszyscy członkowie komisyi dokładnie osądzić byli w stanie. (Gaz. Prag.)

(Rozporządzenie ministra oświecenia do akadmicznego senatu uniwersytetu Pesztyńskiego.)

Do akademicznego senatu Pesztyńskiego uniwersytetu nadesłano na ręce pełnomocnego cesarskiego komisarza dla spraw cywilnych rozporządzenie ministra, Leona hrabi Thun, regulujące zniesienie dyrektorów i mianowanie dziekanów tudzież rektora przy uniwersytecie Pesztyńskim.

Dla uniwersytetu Pesztyńskiego rozporządzono, co następuje:

1) Urząd dyrektorów trzech fakultetów, jurydycznego, lekarskiego i filozoficznego jest uchylony.

2) W miejsce dyrektorów następują na przyszłość dla tych fakultetów dziekani.

3) Teraźniejszy zakres czynności dziekanów obejmuje i zakres dawniejszych dyrektorów i zakres dawniejszych dziekanów.

4) Będą oni tymczaszem i w szczególności podczas stanu wyjątkowego w Węgrzech przez pełnomocnego ces. komisarza dla spraw cywilnych mianowani.

5) Każda nominacya dzieje się na jeden rok, jednak wolno jest pełnomocnemu ces. komisarzowi, tę samą osobę po upływie roku na nowo mianować:

6) Zwykle będą dziekani z akademicznego fakultetu mianowani, jednak wyjątkowo mogą być tą godnością zaszycone także osoby będące poza obrębem korpusu nauczycieli, jeżeli w nich połączone są w zalecającym sposobie warunki uzdolniające ich do wykonywania tego ważnego urzędu, i prowadzenia uniwersytetu do lepszej przyszłości.

7) Powyższe postanowienia 4-6 względem nominacyi dziekanów rozciągnięte są w równej treści także do nominacyi rektora uniwersytetu.

(Kurs wiedeński z 18. kwietnia 1850.)

Obligacye długu państ. 5% — $93^1/_8$; $4^1/_2$% — $81^3/_4$; 4% — 72; $2^1/_2$% — 49. Akcye bank. 1082. Losy z 1834 r. 173; z 1839 r. $109^3/_4$. Akcye kolei półn. $109^1/_4$.

Anglia.

Posiedzenie izby niższej. — Zaćmienie, burza.)

Londyn. Na posiedzeniu izby niższej dnia 12. b. m. odniósł gabinet po kilku klęskach nareszcie znowu świetne zwycięstwo.

Wiadomo, że pan d'Israeli zapowiedział niedawno, że przedłoży mocyę względem redukcyi płac urzędników. Jednak lord John Russell uprzedził go, i zaproponował mianowanie komisyi, aby zrewidowała wszystkie płace i przedłożyła izbie w tej mierze swoje zdanie. Widoczna jest, że przez rozwlekłość takowego urzędowego rozpoznania chciał zyskać na czasie. W ciągu swojej mowy wywodził pierwszy minister prawność takiego komitetu historycznemi datami, dowodząc równocześnie dokumentami statystyki, jakie redukcye dawniej już w płacach uczyniono.

Pan d'Israeli nie chciał przyzwolić szanowanemu lordowi na uzyskanie czasu i zaproponował poprawkę, naradzić się bez pośrednictwa komitetu nad potrzebną redukcyą płac urzędników, by rząd natychmiast zmuszony był objawić swoją polityke w tej kwestyi.

W ciągu uszczypliwej mowy rozwinął, że izba jest już w posiadaniu potrzebnych dat, dla tego niepotrzeba komitetowi zadawać pracy, aby się o nie postarał.

W tej debacie miało także wielu innych mowców udział, aż nareszcie 250 głosami przeciw 159 odrzucono poprawkę pana d'Israeli. — Wczoraj o pierwszej z południa ściemniło się nagle tak mocno, że bank tudzież inne publiczne zakłady musiano gazem oświetlić. Straszna burza nastąpiła po tem zaćmieniu.

Francya.

(Posiedzenie zgromadzenia narodowego z 13. kwietnia.)

Paryż, 13go kwietnia. Dzisiejsze posiedzenie narodowego zgromadzenia zaczęło się przyjęciem kilku projektów miejscowego interesu. Poczem przyjęto ostatecnie propozycyę p. Melun względem niezdrowych pomieszkań; a na końcu uchwalono przejść do trzeciej obrady nad ustawą o aparatach parowych i paropływach tudzież o podatku od psów. Posiedzenie to zaczęte śród najspokojniejszej wróżby, zostało niespodzianie w burzliwy sposób przerwane interpelacyą p. Baun względem zamknięcia kilku klubów wyborczych. Baun twierdził, że ten postępek ministra Baroche jest zemstą za wybory z dnia 10. marca, i przypomniał mu jego liberalizm w lutym 1848. Baroche bronił się odważnie, i przedłożył protokoły zgromadzeń wyborczych na dowód, że niektóre zdania ich upoważniały zewszechmiar do zamknięcia tych klubów. I tak rzeźbiarz Etex jako delegowany do wyborczego komitetu został odprawiony, bo jest właścicielem dóbr, i aż wtedy go przypuszczono, gdy udowodnił, że jego dobra wystawione są na sprzedaż; jeden demokrata był dla tego do delegacyi przypuszczony, że ścigał żandarmów i gwardzistów municypalnych. Po panu Baroche mówił J. Favre, i okazał w przytoczonych protokółach niektóre pomyłki. Niektóre jego apostrofy wymierzone na gabinet spowodowały p. Baroche wejść znowu na trybunę. Odparł on najszczególniej nazwę „prześladowcy ludu", którą mu J. Favre narzucił. Nadmienił także o osobistościach, jakiemi go La Presse od niejakiego czasu prześladuje. Wiadomo, że ten dziennik zamieszcza od dwóch tygodni codzień na czele swych artykułów niektóre liberalne zdania, co je Baroche w dniach lutowych podpisał. Na końcu wyrzeczono porządek dzienny, i zamknięto posiedzenie. Zresztą przyznać potrzeba, że lud przyjął spokojniej zamknięcie klubów, niż członkowie góry, i oddalił się bez oporu.

(Posiedzenie zgromadzenia narodowego z 15. kwietnia.)

Paryż, 15. kwietnia. Zgromadzenie narodowe zajmowało się na dzisiejszem posiedzeniu subwencyami dla teatrów, które zatrzymano i nadal. Spokojność posiedzenia przerwaną została tylko przez uchwałę względem zapomogi dla skazanych za przestępstwa polityczne. P. Morin zaproponował, aby tę zapomogę z 500.000 franków zredukowano na 200.000. Większość przyjęła tę redukcyę po dwóch próbach w głosowaniu; potem uchwalono także drugą redukcyę zmniejszającą o 50.000 franków zapomogę dla tych, którzy walczyli w powstaniu lipcowem i w lutym. (Ind.)

(Eug. Sue kandydatem partyi demokratyczno-socyalistycznej.)

Paryż, 14. kwietnia. Komitet socyalistyczny wybrał na koniec kandydata. Po dwunastu godzinnem posiedzeniu, na którem, jak się zdaje, dyskusya bardzo była żwawa, odrzucono kandytaturę panów Girardin i Dupont de l'Eure, równie jak wszystkich innych kandydatów, których zaproponowano, na koniec ogłosił komitet na uchwałę większości 143 członków przeciw 84 kandydatem partyi demokratyczno-socyalistycznej przy wyborach dnia 28. kwietnia — pana **Eugeniusza Sue!**

Jednak niemożna jeszcze wiedzieć z pewnością, czyli wszystkie dzienniki opozycyjne pojdą za tą dziwną uchwałą komitetu. Siła karności ma swoje granice. Należy się przeto spodziewać oporu i nagłej scysyi; powstaną zapewne kandytatury indywidualne, które lubo same upadną, mogą jednak przeszkodzić wyborowi kandydata urzędowego.

Na nieszczęście dzieje się to samo w obozie przeciwnym. Jeden z dzienników konserwacyjnych na pół legitymistowski, zwołał na dzień jutrzejszy zgromadzenie w swoich biurach, dla uchwalenia kandydatury przeciw kandytaturze pana F. Foy.

Zdaje się więc według wszelkiego prawdopodobieństwa, że wybór 28. kwietnia przedstawi widowisko wcale różniące się od wyboru 10. marca. Wtenczas bowiem obydwie partye dały dowód nadzwyczajnej karności. Wszystkie głosy oświadczyły się bądź za trzema kandydatami Unii elektoralnej, bądź za kandydatami zaproponowanymi przez komitet socyalistyczny. Zaledwie kilka głosów stracono z jednej i z drugiej strony. Teraz zaś zanosi się na wcale co innego, zdaje się, że wybór dnia 28. kwietnia zupełnie od przypadku będzie zależał. (Ind.)

(Nagła zmiana w kwestyi wyborczej.)

Paryż, 15. kwietnia. Z każdym dniem można nabyć większego przekonania, iż daremną byłoby rzeczą robić nad tem co się dzieje w Paryżu, chociażby najmniejszy wniosek. Kwestya wyborcza zmieniła nagle swą postać. Nietylko bowiem p. Eugené Sue zajmuje pod sztandarem socyalizmu miejsce pana E. Girardin lub pana Dupont de l'Eure, ale i w partyi umiarkowanej zaszła dziś zmiana niespodziewana wcale. Pan Foy cofa się oporem jakiego kandytatura jego doznała ze strony legitymistów, a miejsce jego zajmuje niejaki pan Leclerc, człowiek trudniący się przemysłowością, zupełnie nieznany w świecie politycznym i znany tylko w gwardyi narodowej z czynu bohaterskiego poświęcenia się w sprawie porządku w czasie powstania czerwcowego.

Wśród scysyi panujących między rozmaitemi odcieniami partyi konserwacyjnej, ten brak wszelkiej antecendencyi politycznej jest bardzo pomyślny dla kandydatury pana Leclerc. To nazwisko niemoże zawadzać żadnej partyi i wzbudza we wszystkich tylko wspomnienie poświęcenia się społeczeństwu. Spodziewają się przeto, iż będzie miał za sobą głosy wszystkich wyborców umiarkowanych, a to właśnie z powodów, dla których w epoce mniej dziwnej pewnie został odrzucony, mianowicie dla braku wszelkiego znaczenia politycznego. (Ind.)

Szwajcarya.

(Posiedzenie rady narodowej szwajcarskiej.)

Berna, 12. kwietnia. Rada narodowa szwajcarska zajmowała się na dzisiejszem posiedzeniu między innemi sprawozdaniem o stowarzyszeniach robotników niemieckich, których członkowie otrzymali jak wiadomo, rozkaz opuszczenia Szwajcaryi. Rada zadecydowała odesłać sprawozdanie do komisyi, której poprzednio polecono rozpoznanie raportu tyczącego się czynności Rady federacyjnej. Jeden z członków Rady narodowej żądał, aby to sprawozdanie odesłano do

osobnej komisyi ganiac postępowanie rządu względem stowarzyszonych robotników. Tę propozycyę odrzucono znaczną większością głosów. Również odrzucono drugi wniosek przyjmujący wprawdzie odesłanie sprawozdania do komisyi zajmującej się rozpoznaniem raportu Rady federacyjnej lecz żadajacej, aby komisya w ciągu tej sesyi przedłożyła sprawozdanie o tej specyalnej kwestyi. Jenerał Dufour żądał, aby nad ta kwestyą zaraz rozpoczęto dyskusyę, aby się Rada federacyjna mogła usprawiedliwić z obwinień o przekroczenie konstytucyi z powodu postepowania swego względem stowarzyszeń niemieckich. Ten wniosek otrzymał także zaledwie 20 głosów. W końcu przyjeto pierwotny wniosek i odesłano sprawozdanie do komisyi tak jak to poprzednio uchwalono w drugiej Radzie (w Radzie państw.)

Na tem samem posiedzeniu odrzuciła Rada narodowa żądanie kantonu-Uri albo uwolnienia go od zapłaty kosztów wojennych, które nań nałożono po wojnie ligi odrębnej, albo wyznaczenia terminów dogodniejszych do zapłaty tej należytości. (Indep.)

Włochy.

(Rozprawy w izbie deputowanych z. 9. kwietnia.)

Z Turynu piszą z dnia 10. kwietnia. O drażliwem usposobieniu umysłów dowodziły również i wczorajsze debaty w izbie deputowanych. Oponowano dość natarczywie przeciw środkom rządowym względem utrzymania spokojności. Podana od kilkunastu obywateli miejskich petycya opisująca zajścia zeszłej nocy może trochę z przesadą, dała powód do zarzutu, iż nie alarmowano gwardyi narodowej. Po długich rozprawach oddano petycyę tę radzie ministeryalnej dla dochodzenia wytkniętych w niej zdrożności. W wydanej właśnie co proklamacyi wyrzeczono otuchę, jako wszelkie dalsze zbiegowiska i niepokoje wcale ustaną, zwłaszcza iż projekt ministra Siccardi obostrzony prawem otrzymał już sankcyę królewską i został ogłoszony. (Ll.)

(Wiadomości bieżące z Turynu.)

Izba deputowanych w Turynie naradzała się dnia 12. znowu nad cłem defyrencyalnem. Debaty nie były jeszcze zamknięte. Sąd kasacyjny odrzucił na posiedzeniu dnia 13. rekurs trzech morderców Magone, Guerico, i Violino, których trybunał apelacyi na śmierć skazał. Przygotowują tu obecnie do druku dzieło o rewolucyi włoskiej, w którem najszczególniej mają być wyświecone wypadki w Lombardyi zaszłe przed miesiącem marcem 1848.

Niemce.

Erfurt, 13. kwietnia. Stoczono bitwę w Erfurcie, trwałość jej była krótka — wczoraj rozpoczęła się debata, dziś jest już decyzya. Przyjecie konstytucyi majowej bez poprzedniej rewizyi nastąpiło niespodziewaną większością. Zaledwo pojąć można, dokąd ten rezultat doprowadzi. Stanowisko pruskiego rządu jest tak niejasne jak tylko można, wszędzie niepewność, sprzeczność z każdej strony, któż zdoła w takim stanie z dziś na jutro zrobić jakowy wniosek? Pan Radowitz prezydent rady administracyjnej oświadcza wyraźnie, że przyjęcia „en bloc" mogą związkowe państwo na niebezpieczeństwo narazić; pan Manteuffel, minister spraw wewnętrznych, któryby ukochane swe dziecię na wszelki sposób chciał ocalić, mówi na tem samem posiedzeniu, że pruski rząd, jeżeli naprzód chciał rewizyi, nie puści przezto z rąk chorągwi związkowego państwa. A więc rada administracyjna i ministeryum nie zgadzają się z sobą. Po jakiejże stronie stoi teraz rząd pruski?

Z tem wszystkiem jeżeli się dokładnie zastanowimy nad kwestyą, tedy większość izby ludu chciała odrzuceniem poprzedniej rewizyi wyrazić tylko swoje przekonanie o prawomocności konstytucyi majowej dla wszystkich sprzymierzeńców. Odmiany niesą przezto wyłaczone, ale będą teraz przez parlament rządom zaproponowane. Przyjmąż je one? A jeżli nie przyjmą, cóż ztąd wyniknie? Jeszcze jest zastrzeżona decyzya izby państwa, ale według stanowiska stronnictw zdaje się być bez wątpienia, że i ta na postępek izby ludu przystanie. — Prusy nie mogą, jak się spodziewały, kierować parlamentem, a o pośrednictwie ani myśleć. Teraz musi się rozstrzygnąć, czy Prusy parlament i związkowe państwo porzucą, albo też razem z niemi puszczą się drogą „faktów", i wszystko do ostateczności posuną.

(Posiedzenie izby ludu z d. 13. kwietnia.)

Erfurt, 13. kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu izby ludu oznajmił prezydujący Simson, iż na stole izby złożono wniosek względem indemnizacyi 200,000 talarów dla Saksonii i wniosek kilku członków prawego centrum żądający przyspieszenia dyskusyi nad konstytucyą, poczem izba przeszła do dyskusyi przerwanej dnia wczorajszego. — Dep. Prittwitz mówił pierwszy za podpisanym także i przez niego wnioskiem deputowanego Patow. Mowca chce przedewszystkiem, aby kraj niebył narażony na niebezpieczeństwo i znajduje zabezpieczenie przeciw temu w utworzeniu państwa związkowego. W końcu rzekł, iż się nie lęka niebezpieczeństw, które owszem wzywają do działania i do oględności. — Dep. Falk, żada aby poprzednio przystąpiono do rewizyi. Dep. Bodelschwingh zaleca bardzo usilnie podany przez niego tak zwany wniosek Patowa i wyświeca przytem szczególnie stosunek rządów do kwestyi konstytucyjnej. Sądzi, iż wątpliwości względem niektórych postanowień obecnej konstytucyi będą uchylone, gdyż spodziewać się należy, że uchwalone w wydziałach odmiany nietylko będą miały za sobą większość parlamentu, lecz otrzymają także przyzwolenie rządów. Gdyby się zaś tu lub ówdzie jaki złośliwy opór pokazał, to Prusy są dość silne stawić mu czoło. Wprawdzie względem dwóch kwestyi (Veto i zezwolenie budżetu) powstały niektóre wątpliwości, które dotychczas jeszcze nie są rozwiązane, te wątpliwości jednak nie są tak ważne, iżby dla nich całe dzieło porzucić miano. Dwojaka przytem jest szansa: 1. Gdybyśmy konstytucyę bez odmiany przyjęli, wtedyby łatwo być mogło, iżby z błędami swojemi weszła w życie. To jednak trudno przypuścić. A chociażby i tak było, to mielibyśmy wprawdzie niedoskonałą lecz zawsze zdolną do ulepszeń konstytucyę związkową. Gdyby zaś 2.) konstytucyę przyjęto tylko warunkowo, wtedy narażamy się na większe i prawdopodobniejsze niebezpieczeństwo, że się całe dzieło rozbije. Byłobyto wielkiem nieszczęściem dla wszystkich państw niemieckich, a szczególnie dla Prus. Prusy bowiem wzięły na siebie narodowe dążenia do jedności, na Prusy więc spadłaby wina gdyby te dążenia nieosiągnęły celu. Szkodliwe skutki podobnego końca uczułyby Prusy najdotkliwiej. Starajmy się, aby na nas żadna cząstka winy niespadła. Dotychczas sumienie nasze jest czyste. Żaden parlament w świecie nie może dać większych dowodów lojalności dla rządu jakeśmy to uczynili. Przedłożono nam projekt, chcemy go przyjąć; chciano odmian, zrobiliśmy je; nieuzyskały one jak się zdaje pochwały, my powiadamy: wybierajcie sami, które z pomiędzy nich chcecie przyjąć, a które nie. Po tych naszych krokach oświadcza nam reprezentant rządu, że droga, którąśmy obrali nieprowadzi do celu, lecz niewskazuje nam innej. Niechaj nam ją pokaże a chętnie pojdziemy za nim. My więc będziemy mieli przynajmniej to zaspokojenie, że to wielkie dzieło nie z naszej winy nieprzyszło do skutku. Miejmy ufność w słowach: Jeżeli to jest dziełem Boga, to będzie trwało; jeżeli jest dziełem ludzi, to zaginie! (Głośne przeciągłe oklaski.)

Deputowany Reichensperger stara się dowieść szkodliwość ściślejszego związku w ogóle, albo przynajmniej wykazać, iż taki związek wcale niejest potrzebny. Następnie zabrał głos Henryk Gagern i dowodził, że utworzenie ściślejszego związku koniecznością jest dla Prus a dla Austryi rzeczą korzystną. Po przemowie deputowanego Buss starał się referent Camphausen zbić wątpliwości wniesione przeciw przyjęciu konstytucyi. Sposób głosowania i uchwały względem pojedyńczych poprawek donieśliśmy już w telegraficznej depeszy numeru poprzedzającego naszej gazety.

(Kurs giełdy frankfurtskiej z 16. kwietnia.)

Met. Austr. $5^0/_0$ — $79^1/_8$; $4^1/_2$ pct. $69^1/_2$. Akcye bank. 1120 L. Sard. $32^7/_8$. Hyszp. $3^0/_0$ — $29^{11}/_{16}$. Polskie 300 — $122^1/_2$; 500 — $80^1/_2$.

Prusy.

(Konzulowie Meusebach i Penz. — Jenerał Bonin.)

Berlin. 17. kwietnia. Mianowany dla księztw naddunajskich konzul jeneralny Meusebach, wyjechał dzisiaj z Berlina na miejsce swego przeznaczenia. Jutro lub pozajutro odjeżdża ztąd mianowany w podobnym charakterze dla Syryi i Egyptu, p. Penz. Udaje się najprzód do Konstantynopola dla przedstawienia się tamże w. sułtanowi, i porozumienia się z tamtejszym posłem pruskim, hr. Purtales; poczem jedzie wprost do Kairu. — Jen. Bonin przybył tu wczoraj w towarzystwie szefa sztabu swego jeneralnego v. Blumenau i innych dziesięciu pruskich oficerów. Przywiózł on tę wiadomość, iż oprócz tych oficerów, którzy zupełnie wystąpili ze służby pruskiej, pozostało tylko czterech w armii szlezwicko-holsztyńskiej, oświadczywszy się dopiero przy tej sposobności, że przyjmują już stanowczo służbę wojskową w tych księztwach. (Wroc. G.)

(Kurs giełdy berlińskiej z 18. kwietnia.)

Dobrowolna pożyczka $105^1/_2$. Oblig. długu państ. $86^1/_4$. Akcye bank. $92^3/_4$. Pol. listy zast. 95. Pols. 500 — 80; 300 — 123 L. Frydrychsdory $13^1/_{12}$. Inne złoto za 5 tal. $12^1/_3$. Austr. bankn. $86^1/_4$.

Księstwa naddunajskie.

(Wyjazd Fuad Effendego tudzież rosyjskiego jenerała Danielewskiego.)

Z Bukaresztu, z dnia 6. kwietnia piszą do dziennika Constitutionelles Blatt, że Fuad Effendi odjechał przedwczoraj do Konstantynopola dla objęcia wysokiej posady, na którą już od dawna był powołany. Również i dotychczasowy rosyjski komendant miasta, jenerał Danielewski, tudzież większa część jenerałów rosyjskich odjechali ztąd i zdaje się, że już więcej nie powrócą, gdyż wszystkie wojska piątego korpusu mają się zgromadzić w Besarabii i będą tutaj przez pułki innych korpusów zluzowane. Teraz jest tutaj komendantem miasta jenerał Komar.

Rosya.

Petersburg, (24. marca) 5. kwietnia. W środę 22. marca poseł Austryacki hr. Boul, miał zaszczyt być przedstawionym Najjaśniejszej Cesarzowej.

— Wczoraj 23. marca (4. kwietnia) mieli zaszczyt być przedstawionymi Najjaśniejszej Cesarzowej, posłowie: Francuski Jenerał Castelbajac i Grecki Zographos.

— Z powodu szczęśliwego pomnożenia Najjaśniejszego domu Cesarskiego przez urodzenie się Wielkiego księcia Mikołaja Konstantynowicza, Zgromadzenie Moskiewskie mieszczan na dowód przywiązania swego wierno-poddańskiego uchwaliło: umorzyć od najuboższych, zgrzybiałych i obarczonych wielkiemi familiami mieszczan Moskiewskich niedobór podatkowy w sumie 15,000 rub. śr., które już za nich zgromadzenie opłaciło. — Jego Cesarska Mość otrzymawszy najpoddanniejszy o tem raport od wojennego Jenerał-Gubernatora Moskiewskiego, najwyżej rozkazać raczył: oświadczyć zgromadzeniu mieszczan Moskiewskich za tę ich gorliwość szczerą Jego Cesarskiej Mości wdzięczność. (Gaz. Warsz.)

Turcya.

(Wiadomości z Bośnii.)

„Osservatore Dalmato" zawiera wiadomość z Knin pod dniem 9. b. m., że kilką dniami przedtem nadaremnie starał się Wezyr Bośnii po dobremu pogodzić z insurgentami; ale równocześnie dowiedziano się, że przełożeni miast Zwornika, Banialuki, Verzar-Vakup, Majdom, Petrowaczu, tudzież innych miejsc, wyjąwszy Kallen-Vakup, opuścili swoje posady i uciekli do Wezyra, który uprowiantowawszy swoje konie niezwłocznie naprzeciw insurgentom wystąpi. Ten sam korespondent zapewnia, że ciągle nadchodzą posiłki wojskowe, i że wszystkich Spahów pod broń wezwano. Chrześcianie chcą się trzymać neutralnie.

Rzecz domowa.

Protokół
ośmnastego posiedzenia Wydziału miasta Lwowa z dnia 21. lutego 1850.

Przewodniczący: C. k. radzca gubernialny Höpflingen-Bergendorf, jako przełożony magistratu.
Sekretarz: Gregorowicz, sekretarz magistr.
Obecnych członków wydziału: 79.

Po odczytaniu protokołu ostatniego posiedzenia, który bez poprawek przyjęto, na wniosek prezydującego złożyło zgromadzenie podziękowanie swoje referentowi Sekcyi finansów sekretarzowi Gregorowiczowi za zestawienie budżetu miasta Lwowa na rok 1850, który tenże z rozrzuconych i według dawnych formularzy przez kasę miejską przedłożonych wykazów tak dokładnie wypracował, iż dopiero teraz systematyczny, łatwy i wszechstronny skorowidz zarządu funduszów miejskich osiągnąć można, i o którym nietylko różne pisma czasowe, *) stawiając go za wzór dla innych gmin, zaszczytną uczyniły wzmiankę, ale oraz chlubne podziękowania od magistratów stołecznych miast Pragi, Berna i Gracu za udzielone im egzemplarze tego budżetu nadesłany zostały. **)

1. Odczytane przez prezydującego podziękowanie komitetu Brodzkiego dla wsparcia tamecznych pogorzelców za nadesłaną mu kwotę 3232 zr. 12 kr. m. k. 3 Rubli i bieliznę przyjęto do wiadomości.

2. PP. Boczkowskiemu i Pillerowi, przełożonym towarzystwa strzelców za udzieloną z balów na strzelnicy wyprawianych kwotę 163 zr. 20 kr. m. k. dla funduszu Ubogich i takąż samą dla funduszu Inwalidów i 321 zr. 20 kr. m. k. dla zakładu ciemnych, przełożony wraz z całem zgromadzeniem nie tylko podziękował, ale oraz sobie zastrzegł chwalebne usiłowania tychże do publicznej podać wiadomości.

3. Zawiadomienie c. k. Prezydium krajowego, że kontrakt najmu ubikacyi w ratuszu dla teologii przez ministeryum zatwierdzony, i za takowe czynsz w kwocie 400 zr. m. k. assygnowano, do wiadomości przyjęto.

4. Przeczytano i przyjęto do wiadomości następujące sprawozdanie sekcyi wojskowości:

Wieść o powrocie batalionu landwerów c. k. pułku hr. Nugent spowodowała niektórych obywateli miasta Lwowa do zrobienia pomiędzy sobą subskrypcyi na dobrowolne składki, w celu przyjęcia wspomnionego batalionu, i jak głoszono, zebrana kwota złożoną być miała w ręce p. prezesa z tém wyraźnem oświadczeniem, aby takowa w imieniu pewnej liczby dobrze myślących obywateli tutejszej stolicy na powitanie rzeczonego batalionu ofiarowaną została.

Przełożony magistratu, uważając że okoliczność powrotu tego batalionu całą gminę obejść powinna, mając oraz na względzie, żeby dla innych obywateli miasta uchybieniem było, którzy nie wiedząc nic o tych składkach, do nich przyczynić się nie mieliby sposobności, przedewszystkiem zaś, aby ogół gminy nie posądzono o oziębłość, uczynił do sekcyi IV odezwę do l. 22., która idąc za przykładem innych prowincyi i miast obwodowych w Galicyi w myśli, że utrzymanie harmonii z wojskowością, a w szczególności z załogą miasta Lwowa jest życzeniem ogółu i pojedyńczych mieszkańców naszego miasta, mając oraz na względzie, że przedmiot przez pana prezesa do Sekcyi odesłany, nie pociągający za sobą żadnych wydatków gminy według §. 15. i 49. zaprowadzonego dla wydziału porządku czynności, wyłącznie do zakresu działań sekcyi należał, że nakoniec w ówczas nie było posiedzenia całego Wydziału, i takowy przy zapowiedzianym powrocie tegoż batalionu na dzień 23. stycznia r. b. dla krótkości czasu zwołany być nie mógł — uchwaliła na swojem posiedzeniu dnia 14. stycznia b. r., aby tym z pola bitwy powracającym i rozmaitemi węzłami z tutejszymi mieszkańcami połączonym żołnierzom rodzinne miasto w opisany sposób udział ukazało, i poleciła wykonanie tejże uchwały p. Prezesowi miasta bez dalszego wpływu sekcyi. W jaki sposób p. Prezes z tego polecenia się wywiązał, to całej publiczności jak i całemu Szanownemu Wydziałowi jest wiadomo; a w szczególności:

a) P. Prezes otrzymał od wyżej wspomnionych obywateli zebraną kolektę w sumie 353 zr. 8 kr. m. k. wraz z załączonym wykazem, wręczył z tych pieniędzy według żądania tychże obywateli kwotę 330 zr. m. k. zaraz przy wstępie w obec całego zgromadzenia komendantowi tegoż batalionu dla rozdzielenia między żołnierzy, oraz spowodowany powyż nadmienionemi okolicznościami, i chcąc o wzmiankowanej uchwale w sekcyi ile możności wszystkich członków szanownego Wydziału zawiadomić, rozesłał przez wyżej rzeczonych obywateli rozpoczętą subskrypcyę z załączoną uchwałą sekcyi pomiędzy pp. członków Wydziału, i w ten sposób wpłynęła z dobrowolnych składek powtórnie kwota 366 zr. 30 kr. m. k., która według załączonego rachunku nie tylko całkiem użytą została, ale nawet jeszcze na opędzenie wydatków 46 zr. m. k. brakuje.

b) Chcąc wreszcie wojskowości w każdej mierze imieniem całej gminy najlepsze chęci okazać, wezwał p. Prezes kwaterodawców, aby tym z pola bitwy wracającym i przez uciążliwe marsze znużonym żołnierzom ciepłe kwatery przygotowali i według możności takowych chętnie i przyjaźnie przyjęli, nakoniec dopełniając uchwałę sekcyi postarał się także o to, że według załączonego sprawozdania temuż batalionowi bezpłatnie 12 beczek piwa i 6 wiader wódki do koszar odstawiono. Jak zaś wojskowość ten okazany udział gminy oceniła, świadczy załączone dziękczynienie komendanta, które tenże imieniem całego batalionu wynurzył, i które obywatel i członek Wydziału p. Piotr Piller swym kosztem wydrukować kazał.

Nakoniec sekcya pozwala sobie jeszcze i tę uczynić uwagę, iż to zakwaterowanie w taki sposób podzielono, aby jak najmniej dotkliwem się stało, i w szczególności zamożniejszych właścicieli domów trafiło, i że przyjęcie żołnierzy, których kwaterunek w znacznej części przez samych właścicieli domów dobrowolnie był podjęty, nie przymusowo, lecz jak powyżej nadmieniona odezwa p. prezesa świadczy — dobrym chęciom obywateli zalecone zostało.

Pominąć także nie można, iż w skutek przyjęcia tego batalionu Jego Excelencya pan komenderujący Jenerał baron Hammerstein ze względu na okazaną życzliwość obywateli miasta i poniesione przez nich wydatki, wypadające następnie na tutejszą stolicę z powodu przechodów batalionów c. k. pułków Nassau i Bianchi kwaterunki, tudzież przeszło 400 ces. ros. żołnierzy, takowe według nadesłanego magistratowi do l. l. 1771, 2761, 1850 uwiadomienia, już nie w tutejszem mieście, lecz w sąsiednich włościach zakwaterować rozkazał, a nawet oddział żołnierzy do skompletowania pułku hr. Nugent przeznaczony w celu przyniesienia miastu ulgi do Szczerca odesłał, gdzie tenże oddział sposobnej pory do puszczenia się w dalszą drogę oczekiwać będzie.

(Dokończenie nastąpi.)

*) Konstituzionelles Blatt aus Böhmen Nr. 46. Neue Zeit Nr. 46. Lloyd Nr. 95. Wiener Zeitung Nr. 50. Wanderer Nr. 99.

**) Referent pośpiesza sprostować pomyłkę, która w wydatkach przez przypadkowe wciągnienie sumy 2200 zr. pod tytułem 16. pozycyą 119. do następującej sumy pod tyt. 17. wynikła: ta bowiem ostatnia suma wynosi tylko 15,863 zr. 53 kr. Sprostowawszy zatem także tę samą pozycyę 17. wydatków w przeglądzie sumarycznym zmniejsza się suma wydatków na 352,612 zr. 52 3/4 kr., tym sposobem także i niedobór na 75.102 zr. 23 1/4 kr., a przezto powiększa się na korzyść bilansu ostateczna przewyżka na 2982 zr. m. k.

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe lwowskie z 22. kwietnia.)

Lwów. Na dzisiejszym targu sprzedawano korzec pszenicy po 15r.30k., żyta 10r.50k., jęczmienia 10r.30k., owsa 6r.45k., hreczki 9r.8k., kartofli 5r.30k.; — cetnar siana 3r.55k., okłotów 2r.5k. Sąg drzewa bukowego 31r. Kwarta krup pszennych 18k., jęczmiennych 10k., jaglanych 14k., hreczanych 10k.; mąki pszennej 10k., żytnej 7k., wódki przedniej 55k., szumówki 37k. Funt masła 50k., łoju 19k. i mięsa wołowego $13^3/_4$k. w. w.

Kurs lwowski.

Dnia 23. kwietnia.

W monecie konwencyjnéj.	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	5	27	5	30
Dukat cesarski	5	30	5	33
Półimperyał zł. rosyjski	9	30	9	33
Rubel śr. rosyjski	1	49	1	50
Talar pruski	1	34	1	35
Polski kurant i pięciozłotówk.	1	21	1	22
Galicyjskie listy zastawne za 100 złr.	99	54	100	3
Galicyjskie listy zastawne w kasie Tow. Kredyt.	100	—	100	10

(Kurs wekslowy wiedeński z 18. kwietnia.)

Amsterdam 163 p. 2. m. Augsburg $117^1/_2$ p. uso. Frankfurt 117 l. 3. m. Genua — l. 2. m. Hamburg 173 l. 2. m. Liworno 117 l. 2. m. Londyn 11.50 p. 3. m. Medyolan 105 p. 2. m. Paryż $139^1/_2$ p. 2. m. Agio duk. ces. $23^1/_4$. Napoleondor. 9.32. Szufryn. 16.15. Agio śrebra 16.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22. kwietnia. Książę Sapieha Leon, z Podhorzec. — Hr. Piniński Leonard, z Rokietnicy. — Hr. Dzieduszycy Jan i Alfons, z Sichowa. — PP. Sikorski Seweryn, z Czarnuszowic. — Grocholski Zygmunt, z Kopania. — Zagórski Mieczysław, z Przemyślan. — Chwalibóg Jan, z Lipowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 22. kwietnia. PP. Paszkudzki Antoni, do Złoczowa. — Bogdanowicz Maxymilian, do Przemyworek. — Domaradzki Seweryn, do Drohobycza. — Karassowski Wacław, do Stryja.

TEATR.

Dziś: opera niem. **„Die Ziegeunerinn."**
Jutro: dramat polski: **„Gabriela de Belle Isle."**

Główny Redaktor **M. Srzeniawa Sartyni.**

Z c. k. galic. Drukarni rządowéj.